

مردم گرایی در جمهوری اسلامی ایران

ویژگی‌های انقلاب اسلامی از نگاه مقام معظم رهبری...

ویژگی‌های انقلاب اسلامی از نگاه مقام معظم رهبری

مردمی بودن انقلاب اسلامی خصوصیت مهمی است که در نام «جمهوری اسلامی» نظام متجلی گردید. مردمی بودن انقلاب اسلامی از دو جهت با مردمی بودن سایر انقلاب‌ها تفاوت دارد. اول اینکه مردمی بودن جزء ذات اسلام است نه چیزی خارج از آن. با این توضیح که اسلام برای مردم و هدایت آنان از سوی خداوند تبارک و تعالی نازل شده است و لذا همواره فلاح و رستگاری آنان را مدنظر دارد و چنین دینی حضور مردم در اجرای مقررات و دفاع از حریم خود را اصل اولیه می‌داند. البته این توده‌های محروم و مستضعف هستند که بیشترین حمایت و دفاع را از دین به عمل آورده و می‌آورند چه در صدر اسلام و چه در انقلاب اسلامی این امر اثبات شده است و بالاترین دلیل این مسئله همان عنایت و حمایت اسلام ناب با همه خصوصیاتش از جمله عدالت خواهی از مردم است. دوم آنکه اسلام به‌طور واقعی و حقیقی مردم را در صحنه حفظ می‌کند. کذب و دروغ و صورت سازی در حضور مردم در صحنه‌های انقلاب راهی ندارد.

مقام معظم رهبری می‌فرماید: «خصوصیت دوم مردمی بودن است انقلاب‌های دیگر- آنها که حقیقتاً انقلاب بودند پس از پیروزی خود اغلب نسبت به مردم بی‌اعتنا شدند. کودتاها و حرکات نظامی و امثال اینها را کاری نداریم. انقلاب‌ها همیشه در همه جای دنیا به دست مردم به وجود آمده اما بعد از آن که به پیروزی رسیده یا در آن سنان پیروزی قرار گرفته احزاب یا حزب جای انقلاب و مردم را گرفته است و مردم کنار رفته‌اند. مثل کشورهای کمونیستی و سوسیالیستی دنیا که نظام‌های خیلی از آنها با یک انقلاب به وجود آمده و مردم در آن نقش داشته‌اند و به گروه انقلابی و مبارز کمک کرده بودند. اما در همین کشورها به مجرد اینکه انقلاب به پیروزی نزدیک شد یا به پیروزی رسید مردم دیگر هیچ کاره شدند و حزب همه کاره شد [مثلاً در نظام‌های کمونیستی] مردم حتی این حق را نداشتند که یک نماینده به مجلس قانونگذاری بفرستند. در هیچ کدام از این کشورها که به اصطلاح کنگره‌های ملی دارند و همان مجالس قانونگذاری آنهاست نمایندگان مردم حضور ندارند. اصلاً مردم هیچ نقشی نداشتند... اسمش مردمی است [حکومت دموکراتیک سوسیالیستی] در حالی که در هیچ امری از امور آن کشور مردم دخالت ندارند.

در کشور ما انقلاب از روز اول همه نقش‌ها در همه امور را به مردم داده است. یعنی مجلس را که محل قانونگذاری است مردم تشکیل می‌دهند و نمایندگان مردم به آنجا می‌روند و هیچ کس هم حق ندارد نمایندگی را به مردم تحمیل کند. رئیس جمهور را که مجری امور و مدیر و رئیس اداره کشور است. مردم با آرای خودشان انتخاب می‌کنند اختیار با مردم است. این وضعی که انتخابات ریاست جمهوری در ایران دارد حتی در کشورهای دموکراتیک غرب هم این وضعیت نیست چون در آن کشورها احزاب در مقابل هم صف‌آرایی می‌کنند و هر حزبی اسم کسی را به‌عنوان کاندیدا ذکر می‌کند. مردمی که به آن کس رای می‌دهند در واقع به آن حزب رای می‌دهند و خدایا! و خدایا! آن کس را اصلاً نمی‌شناسند. در ایران این گونه نیست در ایران یکایک کسانی که کاغذ رای را در صندوق می‌اندازند آن شخص را می‌شناسند و به‌عنوان رئیس جمهور به او رای می‌دهند.

در انتخاب رئیس دستگاه اجرایی و رئیس قوه مجریه مردم خودشان دخالت می‌کنند حتی در انتخاب رهبر اینکه رهبری یک منصب الهی است و تابع ملاک‌های الهی و معنوی و واقعی است، باز مردم نقش دارند. کما اینکه مشاهده کردید مجلس خبرگان که نمایندگان مردم می‌نشینند کسی را معین و انتخاب می‌کنند. اگر همان کسی را که مجلس خبرگان انتخاب کرد مورد قبول مردم نباشد باز رهبری اوجا نخواهد افتاد. پس آحاد و عامه مردم علاوه بر اینکه به صورت غیرمستقیم -از طریق مجلس خبرگان- رهبر را معین می‌کنند مستقیماً هم نسبت به شخص رهبر نظر و تصمیم دارند و نظر و تصمیم و خواست و اراده آنهاست که در حقیقت یک رهبر را رهبر می‌کند و به او امکان تصرف و قدرت امرونی و قبض و بسط می‌دهد.

نتیجه این است که نظام، نظام مستحکمی است. زیرا که مردمی می‌باشد آن چیزی که به وسیله ابر قدرت‌ها قابل از بین رفتن است، عبارت از حکومتی است که به مردم متکی نیست. حکومتی که دشمن خارجی می‌تواند چهار نفر را علیه آن بوزند و کودتا و ادار و تحریک کند، حکومتی است که روی تحت حکومت نشسته اما مردم به او وصل نیستند. مردم برای خودشان می‌روند و او برای خودش حرکت می‌کند. نظامی که در آن چه رهبر، چه ریاست جمهوری، چه ریاست قوه قضائیه و چه مجلس شورای اسلامی، متکی متصل به مردم و مورد علاقه و پشتیبانی و حمایت آنهاست نظام جمهوری اسلامی است که نه آمریکا و متحدانش و نه شرق و غرب و نه هیچ قدرتی قادر نیست این نظام و حکومت را متلاش و بلکه متزلزل کند.

